

CAP. IV.

De Philosophis Græcis.

§. 1.

INter Philosophos Græcos, qui super-
sunt, principes facile sunt *Plato &*
Aristoteles. Nam etsi ante hos duum-
viros in Græcia multi philosophiam
professi sunt; libri tamen eorum inter-
ciderunt.

§. 2.

Platonis Philosophia, quæ ex Hera-
clitica, Pythagorica & Socratica mixta
est, ut *Laërtius* in Platone refert; Dia-
logis comprehenditur. In quibus se-
dulo distingvendum, quæ *Platonis*,
quæ aliorum sit sententia. Suam in
persona Socratis vel *Timæi* proponit;
aliorum ex *Gorgiæ*, *Protagoræ* & alio-
rum. Multa illis, quorum nomine lo-
quitur, affingit. Hinc cum *Plato* co-
ram *Socrate* legisset, is *Lyfidæ* dixit,
ὡς πολλὰ μὲν κατὰ ψεύδεται νεανίσκῳ,
ut multa de me mentitur adolescens.

§. 3.

S. 3.

Diserte adeo Philosophiam tractavit, ut Jovem Platonis lingua usurum fuisse, si Græcè loqui vellet, vulgo dixerint. *B. Hieronymus libr. 1. adversus Jovinianum hunc*, ut Græci, Θεῶν, ita ipse *divinum, profundum* vocat, qui a juvenilibus ingeniis intelligi nequeat. Artificium Orationi à Dialogis, quibus post Zenonem Eleatem, primus usus est, accedit. Stylus ejus etsi elegans satis, non tamen Philosophiæ convenit: quia multum gaudet Metaphoris, iisque non verecundis, sed audacibus & plane pœticis atque Ποητικαῖς. Ad philosophandum dictio propria & perspicua magis idonea est, qualis Aristotelis & Theophrasti est. Platonis ad poeticam prope dictionem accedere, Aristoteles & Cicero in *Bruto* judicant. De cætero Platonis Philosophia Patribus primitivæ Ecclesiæ pluris æstimata fuit, quam Aristotelis. Quia Plato agnovit unum

esse Deum summum opificem universi.
V. Augustin. l. XI. de C. D. c. 8. 9. & 11.
 idem & mundum cœpisse arbitratus est,
 cum Aristoteles ejus æternitatem statu-
 isset. Quamquam in eo erravit Plato,
 quod ex materia cœterna Deum fabri-
 casse mundum docuerit; quam ob
 causam Deum non ποιητήν, factorem,
 sed δημιουργόν fabricatorem dixit. Ope-
 ra ejus cum Marsilii Ficini commenta-
 rio Francofurti 1602. impressa sunt.

S. 4.

Platonis Philosophiam ex Græcis
 professi sunt *Philo Judæus, Plotinus, Jam-
 blichus, Porphyrius, Proclus, Maxi-
 mus Tyrius, Alcinous.* Philonis Græ-
 ce satis docti opera habemus Græce &
 Latine edita. *Plotinus* LIV. libros re-
 liquit in Enneades divisos. *Porphyri-
 us, Plotini* discipulus, supra a nobis de-
 scriptus fuit. *Jamblichus* Porphyrii
 discipulus Constantini M. ævo floruit.
 Cujus de vita Pythagoræ volumen &
 duas orationes protrepticas habemus.

Pro-

Proclus Lycius fuit; Extant sex ejus libri de Theologia Platonica, & supersunt commentarii in Timæum & libros de Republica: Christianis infestus fuit. *Maximus Tyrius* elegantes sermones de variis rebus composuit. *Alcinous* Epitomen philosophiæ Platoniciæ confecit, quam *Ficinus* Latine vertit.

S. 5.

Peripateticorum princeps & Platonis discipulus, qui fræno opus habuit, *Aristoteles* fuit. Hic Platonem postquam viginti annos audivisset, scholas aperuit philosophicas, in quibus, non ut poetæ veteres, mythica philosophia, nec symbolica, ut Pythagoras & sæpe etiam Plato; sed aperta & perspicua, quæ proprietate gaudeat verborum, usus est. Μεθόδωρος etiam fuit cæteris, cum omnia pro seculi istius genio, accuratius definire, dividere ac pertractare studuerit. Quapropter Cicero eundem l. V. de Finibus.

l. 1. Tuscul. & 1. de divinat. Augustinus de C. D. *l. VIII. c. 12.* prolixè laudant.

§. 6.

Libri ejus alii sunt ἀνομαλικοί, alii ἐξωτεροί. In his τὸ ὅτι pingviori Minerva docebat; in illis accurate omnia, privatis quasi discipulis demonstrabat. *V. Gellium l. XX. c. 4. Clem. Alex. l. V. 59ματ.* Acroamaticos explicabat mane inambulando; Exotericos vesperi tradebat. Genus dicendi, quod amavit, strictius est; quippe philosophiæ magis accommodatum. Hanc ob causam figuras & tropos rarius sectatur, rerum & sententiarum brevitate usus. Ex interpretibus ejus optimus censetur *Alexander Aphrodisiensis*, qui Aristotelis sententiam presse sequitur. *Simplicius & Ammonius* non pari studio eundem interpretati sunt.

§. 7.

Editiones Aristotelis quinque prostant; Latina *Gemusai*, *Basilea 1548.*
in

in fol. Latina *Prosperi Cyriaci*, Basil. 1563. fol. Græco-Latina *If. Casauboni*, Colonix Allobrog. fol. Græco-Latina *Guilielmi Duwallii*, Parisiis 1654. Græca, cum additamentis quibusdam Theophrasti, Alexandri, Casii, Sotionis, Athenæi, Polemonis, Adamantii, Melampodis, opera & studio *Frid. Sylburgii Veterensis*, Francofurti in 4to. 1587.

§. 8.

Editio *Prosperi Cyriaci*, ut recentior est, quam *Gemusæi*, sic auctior quoque. Quid in ipso textu accesserit, disci potest ex collatione: ubi & hoc memorandum, libellum de inundatione *Nili* ne in *Casauboni* quidem editione comparere. Ac testatur *Cyriacus* in dedicatione partis quartæ, eum in pervulgatis Græcis operibus philosophi non reperiri. Eadem *Cyriaci* editio versiones propemodum omnes (paucissimas enim excipere licet,) mutavit. Præterea copiosior est, adjectis passim

diagrammatis, seu figuris mathematicis. Libros etiam quosdam a Gemufæo non divisos, in capita dividit. De cætero quæ ipsi accesserint, ex collatione & inspectione ejusdem videre est.

§. 9.

Catalogus tractationum novarum, quos *Guil. Du-Vallius*, auctor Synopsos, novissimæ editioni addidit, & propædiam novam partim, partim appendices novas ideo appellavit, quod prioribus desint editionibus, ut, (1.) Propædia nova ad Philosophiam, sive Appendix ad Apparatum, in duas columnas distributa: de temperamento ad philosophandum idoneo. (2.) Appendix nova ad Anthologiam anatomicam de statu Aristocratico, sive Aristocratia humani corporis. (3.) Appendix nova ad libr. I. Politic. Aristotelis, quæstiunculas sive disquisitiones complectens selectiores. (4.) Appendix nova ab libr. II. Politic. quæstiones complectens selectiores. (5.) Ap-

Appendix nova ad libr. III. & IV. Polit. item alia, ad reliquos libros Polit. (6.) Appendix nova ad sectionem XI. Problem. Aristotelis, sive de Voce, ut ad Medicinam pertinet *ἡ διάγραμμα ἰατρολογικόν*. (7.) Præfatio ad Phytologiam. (8.) Præfatio parænetica ad Phytologiam. (9.) compendium Phytologicum, sive doctrina de plantis. (10.) Lexicon sive vocabularium Phytologicum. (11.) *ἐπιμετρῶν*, sive Actuarium ad Synopsin, notas exponens selectiores.

§. 10.

Aristoteli successit *Theophrastus* Eresius, alias Tyrtamus vocatus, v. *Strabon. l. XIII.* qui ob divinam facundiam bis mille auditores habuisse dicitur Lærtio & Hesychio. Libellum ejus de *characteribus morum* a Casaubono editum H. Grotius aureum vocat; & sane lectu dignissimus est. *Quam* ob causam etiam illum mea opera recusum, publice explicare non ita pridem ope-

ræ pretium duxi. Opera Theophrasti
Lugd. 1613. excusa prostant,

II.

Post sectam Peripateticam Stoica
celebris inter Græcos, cujus auctor Ze-
no Citicus, *σοκῆς αἰδέσεως ἀρχηγέ-
της*; confer *A. Gellium l. XVII. c. 15.*
Hujus scripta cum non supersint ampli-
us, *Epietetus* in Enchiridio, *Simplicius*
in Scholiis, & qui hoc copiosior est,
Arrianus, qui dissertationes Epicteto
habitas collegit, omnino legendi sunt:
in quibus & graves sententiæ & egregia
præcepta moralia continentur. Ama-
vit hanc sectam *M. Antonius* impera-
tor, cujus libros τὰ εἰς ἑαυτὸν inscri-
ptos, *Mericus Casanbonus* & *Gattacker-
rus* notis illustratos ediderunt. *Cle-
mens Alexandrinus* non dissimulat, se
Stoicæ Philosophiæ addictum fuisse.
Inter recentiores Scriptores *Justus Li-
psius* hanc philosophiam in deliciis ha-
buit. *V. ejus introductionem.*

§. 12.

Inter Philosophos Græcos, & quidem Pyrrhonicos, excellit *Sextus Empiricus*, qui sectæ hujus placita in suis adversus Mathematicos & Hypotyposeon libris erudite tractat. Opera ejus anno XX. hujus seculi Aureliæ excusa sunt cum vita ejus. Henricus Stephanus Latine vertit & notas adjecit, quæ Parisiis & Antverpiæ, nec non Genevæ anno 1621. prodire. Formula ejus Pyrrhonica fuit: ἢ μάλλον τῆτο, ἢ ἐκείνο, non magis hoc, quam illud; item, ἢ δὲν ὁρίζω, nihil definitio. Similiter σκεπτόμεν & διατελῶ considerans persevero, vel, παντὶ λόγῳ λόγῳ ἴσθι & ἀντικείμεται, omnirationi ratio opposita reperitur. Hæc suspensio judicii appellabatur ἀρρηψία, quia neque in hanc, neque in illam partem, vergebat sententia, item, ἀφασία, quia nihil dicebatur. Aristoteles apud Eusebium l. XIV. Preparat. Evangel. simili modo refert, eos dixisse de unaquaque

re:

re: ὅτι ἔ μᾶλλον ἔστιν, ἢ ὄσα ἔστιν, ἢ
καί ἔστι. καὶ ὄσα ἔστιν, ἔτ' ὄσα ἔστιν,
i. e. *Non magis est, quam non est, item,
Est, Non est, Neque non est.* Ex qui-
bus vocibus adparet, hanc sectam Chri-
stianæ religioni valde contrariam
fuisse.

§. 13.

Huc referri merentur alii Philoso-
phi, & ex parte rhetores Græci non
minus clari, quibus adhuc uti possumus;
ut, *Palephatus, Euclides, Demerrius
Phalereus, Archimedes, Hipparchus,
Theodosius Tripolites, Apollonius Dysco-
los, Aristides Sophista, Alexander
Aphrodisiensis, Libanius Sophista.*

§. 14.

*Palephatus, Parius περὶ τῶν ἀπί-
στον ἱστοριῶν, de historiis incredilibus
elegantem libellum composuit; quo
ostenditur, ut Poëtæ historias in fabu-
las commutaverint. Edidit illum
Cornelius Tollius anno 1650. & Marti-*

nii

nus Brunnerus, Professor Upsalienſis clariffimus.

§. 15.

Euclides non Megarenſis, ſed Ægyptiacus, Geometra & Mathematicus inſignis. Græce cum Scholiis Procli anno 1553. Baſileæ prodiit. Vid. Voſſium de ſcientiis Mathematicis cap. XV.

§. 16.

Demetrius Phaleræus, diſcipulus Theophraſti, libellum περί ἐπιτομῆς, de elocutione elaboravit elegantiffimū, qui Oxonii cum Tiberio Rhetore, Anonymo Sophiſta & Severo Alexandrino, Græce & Latine anno 1676. impreſſus fuit.

§. 17.

Archimedes de Sphæra & Cylyndro, de dimenſione circuli, de arenæ numero & ſimilibus Græce ſcripſit. Primus in Germania Hervagius eum excudi curavit Baſileæ anno 1544. Præſtantiam

am hujus scriptoris commendat *Vossius*
de scient. Mathemat. c. 16. §. 2.

§. 18.

Hipparchus celebris ante natum
 Christum Astronomus: Cujus in Ara-
 ti Eudoxi phænomena libros XII. & li-
 brum asterismorum, *Petrus Victorius*
 Florentiæ Gr. & Lat. anno 1567. edi-
 dit. Sed *Dionysius Petavius* eum to-
 mo III. de Doctrina Temporum inse-
 ruit.

§. 19.

Nec prætereundus hic est *Hierocles*,
 Philosophus insignis, qui in Aurea Py-
 thagoreorum carmina commentarios
 Græcos adornavit, quos *Joannes Cur-
 terius* Latine interpretatus est. Deinde
 etiam de *Providentia & Fato* commen-
 tarium scripsit, quem cum ejusdem
 Fragmentis & Lili Gyraldi interpreta-
 tione symbolorum Pythagoræ, notis-
 que Merici Casauboni ad commenta-
 rium Hieroclis in aurea carmina, *Jo-
 annes Pearsonius* Londini anno 1673.
 addi-

additis Prolegomenis eruditis, publicari curavit.

§. 20.

His jungemus *Historia Poëtica scriptores antiquos Græcos*, ut *Apollodorum Atheniensem*, qui Bibliothecam composuit ad fabulas Poëtarum intelligendas utilem; *Cononem*, qui *Διηγήσεις* seu Narrationes quinquaginta elaboravit; *Ptolomæum Hephæstionem*, qui *περὶ τῆς εἰς πολυμαθίαν καινῆς ἰσχυρίας λόγος* z. h. e. *Nova ad variam eruditionem historiae libros VII.* scripsit; *Parthenium Nicaënses* *περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων* vel de *amatoris Affectionibus* librum reliquit; Et *Antonium Libanem* *μεταμορφώσεων συναγωγὴν*, seu *Transformationum Synagogem*. Hos inquam auctores doctissimus Anglus *Thomas Gale* cum notis anno 1675. Parisiis publicavit.

§. 21.

Referemus etiam ad *Philosophos Medicorum Græcorum Principes*; quia *Medicina*

dicina olim Philosophiæ pars fuit. Sunt autem illi *Hippocrates Cons.* & *Galenus*; ille ante Christum natum quinto seculo floruit, & dialecto Jonica usus, libros de re mediæ præstantissimos scripsit. Opera ejus conjunctim Græce & Latine Venetiis anno 1588. cum notis Hieronymi Mercurialis, & non ita pridem Parisiis edita fuerunt. Hic vero (*Galenus*) seculo post Christum natum primo vixit. Libri ejus Basileæ anno 1538. Græce quinque tomis distincti, & Venetiis Latine anno 1625. in septem classes distincti, lucem aspexerunt, & artis philosophicæ & eruditionis penû habentur, etiam in rebus non medicis. *Labbeus* Elogium Galeni edidit.

§. 22.

Eodem hoc seculo medici & alii Græci inclaruerunt, ut *Trallianus*, *Aretæus Cappadox.* v. *Henrici Stephani* opus, cui titulus, *Medicæ artis principes, post Hippocratem & Galenum*, anno 1567. impressum.

§. 23.

§. 23.

Possunt etiam philosophis Græcis, aut historicis accenseri Gramm. Græci, qui vel Gramm. vel Lexica scripserunt; ut *Apollonius Alexandrinus*, cujus de *Syntaxi*, seu *constructione orationis* libri IV. extant. Friderici Sylburgii opera, cui Procli *Christomathia Grammatica* sub- juncta est, Francofurti anno 1590. apud Wechelios excusa. *Julius Pollux*, *Nau- crattia Grammaticus* sub Imperatore Commodo clarus, *Onomasticon* scripsit Græcum, quod *Bæclerus* opus eru- ditissimum & incomparabile vocat. Quia non tantum vocabula, sed & va- rias res ad philosophiam pertinentes, explicat.

§. 24.

Non minori laude ornatur *Hesychius Grammaticus*, If. Casaubono judice in Athenæum, *Glossographorum* longe princeps: Et in *Epist. 49.* omnium ve- terum criticorum, quos habemus ho- die, longe, si quid judico, ait, doctissi-
mus

mus & serio Græcantibus apprime utilis. Multas dictiones N. Tti explicat, ex quo colligitur, fuisse Christianum. *Flacius Illyricus* Nazianzeni auditorem ac discipulum in Catal. Test. verit. vocat.

§. 25.

Suidas seculo post Christum N. sexto clarus, vel, ut alii malunt, seculo undecimo temporibus Alexii Comneni, quod ex voce, quam explicat, *Αἰδῶν* apparet, Lexicon seu opus historiarum variarum conscripsit, in quo plurima fragmenta scriptorum amissa exhibet, etiam cum nomina non citantur. *Æmilius Portus*, Francisci filius, Græcum textum multis locis emendavit, obscura explicuit & Latine interpretatus est, *Vossius* quidem non admodum præclare de eo sentit; cum virum nullius iudicii, doctrinæ autem mediocris vocat l. 2. de *Histor. Gr. c. 26.* sed tamen usum præstat in Græcitate studio. *Is. Casaubonus* in Notis ad *Diogenem Laërtium*, illud

illud multis mendis scatere arguit, quæ
a Porto non fuisse observata, ipse mira-
tur.

§. 26.

Non omittendus heic est *Harpocra-
tion Valerius*, Rhetor Alexandrinus;
qui, ut Philippus Jacobus Mauffacus
habet, Veri imperatoris præceptor fu-
it, & *Lexicon decem Oratorum Græciæ*
posteritati reliquit, collectis in unum
præcipuis eorum loquendi generibus.
Quod *Nicolaus Blancardus* Leidensis
Latine vertit; Philippus autem Jaco-
bus Mauffacus & Henricus Valesius,
notas & Animadversiones adjecerunt.
Prodiit nuper Lugduni Batavorum an-
no 1683. Glossaria veterum Philoxeni
Placidi &c. Lugduni excusa pro-
stant.

CAP.